Duurzaam bezig?
Mooi. Bewijs het maar.

Bewijs maar dat je duurzaam bent

Duurzaam bezig? Mooi. Bewijs het maar. Dat lijkt zo ongeveer de nieuwe werkelijkheid voor kwekers. Royal FloraHolland verlangt sinds dit jaar van een groot deel van zijn aanvoerders dat ze volgens de FSI-eisen gecertificeerd zijn. Wie daar niet aan voldoet, krijgt sinds 1 juli te maken met een extra heffing en aanvullende controles. Het doel is duidelijk: niet alleen zeggen dat je verantwoord produceert, maar het ook kunnen aantonen.

En Royal FloraHolland staat daarin bepaald niet alleen. Sinds 12 augustus is de Europese verpakkingsverordening PPWR van toepassing. Neem de teeltpot. Zolang die alleen onderdeel is van het teeltproces, is het geen verpakking. Gaat dezelfde pot met de plant naar de klant, dan kan hij wél onder de verpakkingsregels vallen. Daar horen vervolgens verklaringen en documentatie bij.

'Kwekers zijn tenslotte net mensen: er worden fouten gemaakt en regels worden niet altijd nageleefd'

Vanaf 27 september worden ook de regels voor duurzaamheidsclaims richting consumenten strenger. Door de Europese anti-greenwashingregels, de EmpCo-wetgeving, kun je woorden als 'duurzaam' en 'milieuvriendelijk' en claims over biodiversiteit niet zomaar meer gebruiken zonder duidelijke onderbouwing. Op kwekersbeurzen zag ik die ontwikkeling vorig jaar al terug. Op potten en etiketten verschenen duidelijk minder bijen, vlinders en claims over biodiversiteit. Wie zegt dat iets duurzaam is, moet kunnen uitleggen waarom.

Begin september kwam de Europese Commissie ook met een voorstel voor nieuwe aanbestedingsregels. Bij publieke inkoop moet meer ruimte komen voor kwaliteit, duurzaamheid en Europese productie. Het voorstel moet nog door het Europees Parlement en de lidstaten, maar is interessant voor boomkwekers. Gemeenten zijn immers belangrijke afnemers van bomen en planten. Ben je er nog? FSI, PPWR, EmpCo en dan ook nog nieuwe aanbestedingsregels. Voor een kweker begint verduurzamen zo langzamerhand verdacht veel op een cursus papierwerk te lijken.

Al die regels komen uiteindelijk op hetzelfde neer: als kweker kom je niet meer weg met alleen zeggen dat je duurzaam werkt. Je moet het ook kunnen aantonen. Met certificaten, verklaringen, registraties en cijfers. Dat bewijs gaat steeds vaker bepalen of je aan de veiling kunt leveren, wat je op je product mag zetten en mogelijk straks ook hoe je scoort bij een aanbesteding. Daar is op zichzelf weinig mis mee. Wie zichzelf duurzaam noemt, moet meer kunnen laten zien dan een zelfgemaakt groen logo op de website. Toch wringt er iets. Want de kweker moet niet alleen verduurzamen, maar steeds meer ook registreren, documenteren en onderbouwen. Bij een groot bedrijf kan daar iemand voor achter een bureau zitten. Bij de kleinere kweker ligt dat werk naast de teeltplanning, facturen en de rest van de administratie.

Uiteindelijk wordt een kwekerij niet duurzamer van een map vol certificaten. Dat gebeurt buiten, in de kas en op het containerveld. Door minder middelen te gebruiken, zuinig om te gaan met water en grondstoffen, slimme keuzes te maken. Door te innoveren. Bewijzen dat je duurzaam werkt, hoort er ook gewoon bij. Kwekers zijn tenslotte net mensen: er worden fouten gemaakt en regels worden niet altijd nageleefd. (Recente residumetingen van Tuinbranche Nederland laten dat ook zien.) Maar laten we oppassen dat straks niet degene met de beste administratie automatisch de duurzaamste kweker is.

Willemijn van Iersel
(willemijn@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!